

Steengoede actie

11, 12, 13, 14, 15 ... Even de schapen van mijn vader tellen. Elke dag neem ik ze mee naar land waar eten voor ze is. Soms best gevaarlijk. Komt er opeens een leeuw of beer, die een van de schapen wil opeten. Maar ik ben niet bang! Ik vertrouw op God. Ik doe een steen in de slinger en gooi hem naar de beer. Die rent hard weg. Ik zorg voor de schapen zoals God voor mij zorgt!

'David!'

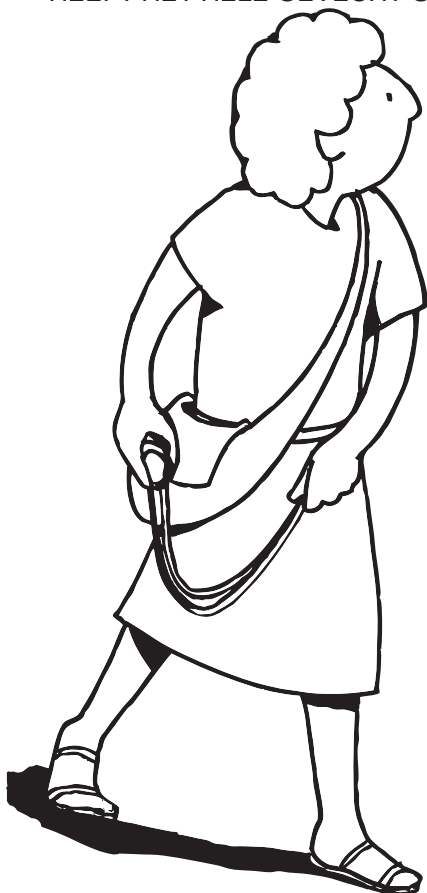
Hé, vader roept me!

David brengt de schapen in de stal. 'David, hier staat een tas met tien broden en kaas. Breng jij ze bij je drie broers? Ze moeten vechten in het leger.

'Ja pap, ik ga meteen!' Het is een lange weg...

Wat hoort hij daar? Een schreeuwende stem. Het komt uit het legerkamp van Israël bij zijn broers. David loopt sneller. Hij wil weten hoe het met zijn broers gaat.

Daar zijn ze. 'Hé, hoe gaat het hier?' En terwijl hij om zich heen kijkt, hoort hij dat harde geschreeuw weer. **WIE DURFT ER TEGEN MIJ TE VECHTEN? DE STERKSTE MAN VAN ISRAEL TEGEN MIJ, DE STERKE GOLIAT. WIE WINT, HEEFT HET HELE GEVECHT GEWONNEN!**

David rent naar voren: hij ziet een enorme man, lang en breed. Een grote speer! Davids hart bonst in zijn keel. Wat zal er gebeuren?

Er gebeurt niets! En weer doet Goliat zijn mond open: 'NOU, KOM OP! JULLIE DURVEN NIET HE? WAAR IS NU DIE GOD VAN JUL-LIE? KAN DIE JULLIE NIET HELPEN?'

David snapt er niets van. 'Waarom gebeurt er niets? Goliat spot met God! God helpt ons toch altijd?' De broers van David kijken bang. Zou David echt niet begrijpen dat Goliat veel te sterk en te goed getraind is? Ook de leider schudt zijn hoofd. We kunnen niemand dwingen. En wij hebben ook niemand die zo sterk is.

David voelt de puntige stenen en zijn slinger in zijn zak. 'God helpt mij altijd. Ook als het heel gevaarlijk is.' David brengt eerst de zak met eten bij de hoofdman. Hij vraagt: 'Is er nog steeds niemand die tegen Goliat wil vechten?'

'Nee, natuurlijk niet. Zou jij het willen proberen?'

De hoofdman lacht er zelf hard om.

'Natuurlijk wil ik dat! We zijn toch het volk van God? God zal ons helpen!'

De hoofdman brengt David naar de tent van koning Saul. Saul schudt zijn hoofd. 'Wil jij gaan vechten tegen Goliat? Je bent helemaal niet gewend om te vechten. Dat lukt toch nooit?'

David kijkt verdrietig. Jammer.

Maar dan zegt Saul: 'Als je het echt wilt en denkt dat het lukt...'

'Mag het?'

'Ja. Hier heb je mijn helm, mijn stalen harnas, mijn beenbeschermers en mijn speer.'

'Wat cool: het harnas van koning Saul... Hij wil de tent uitlopen, maar na drie stappen struikelt hij. 'Sorry, dit is te zwaar. Ik doe het harnas uit. Ik vecht wel op mijn eigen manier. En God zal mij beschermen.'

Vol vertrouwen stapt David de tent uit. Hij ziet er gewoon uit; heel rustig loopt hij op Goliat af.

Goliat lacht. 'DENK JE DAT JE VAN MIJ KUNT WINNEN? JE LIJKT WEL EEN DWERG.' Met zware stappen loopt Goliat richting David. David pakt snel een steen en stopt hem in zijn slinger. 'Ik weet zeker dat ik van jou kan winnen Goliat, want God helpt mij!' David zwaait met zijn slinger. De steen vliegt naar het hoofd van Goliat. BOEM, hij ligt uitgeschakeld op de grond.

Alle soldaten hebben staan kijken en ze juichen! Goliat is verslagen. David heeft gelijk: vertrouw op God... Hij helpt!

Dit verhaal lees je in de Bijbel. Het staat in het boek 1 Samuel, hoofdstuk 17.